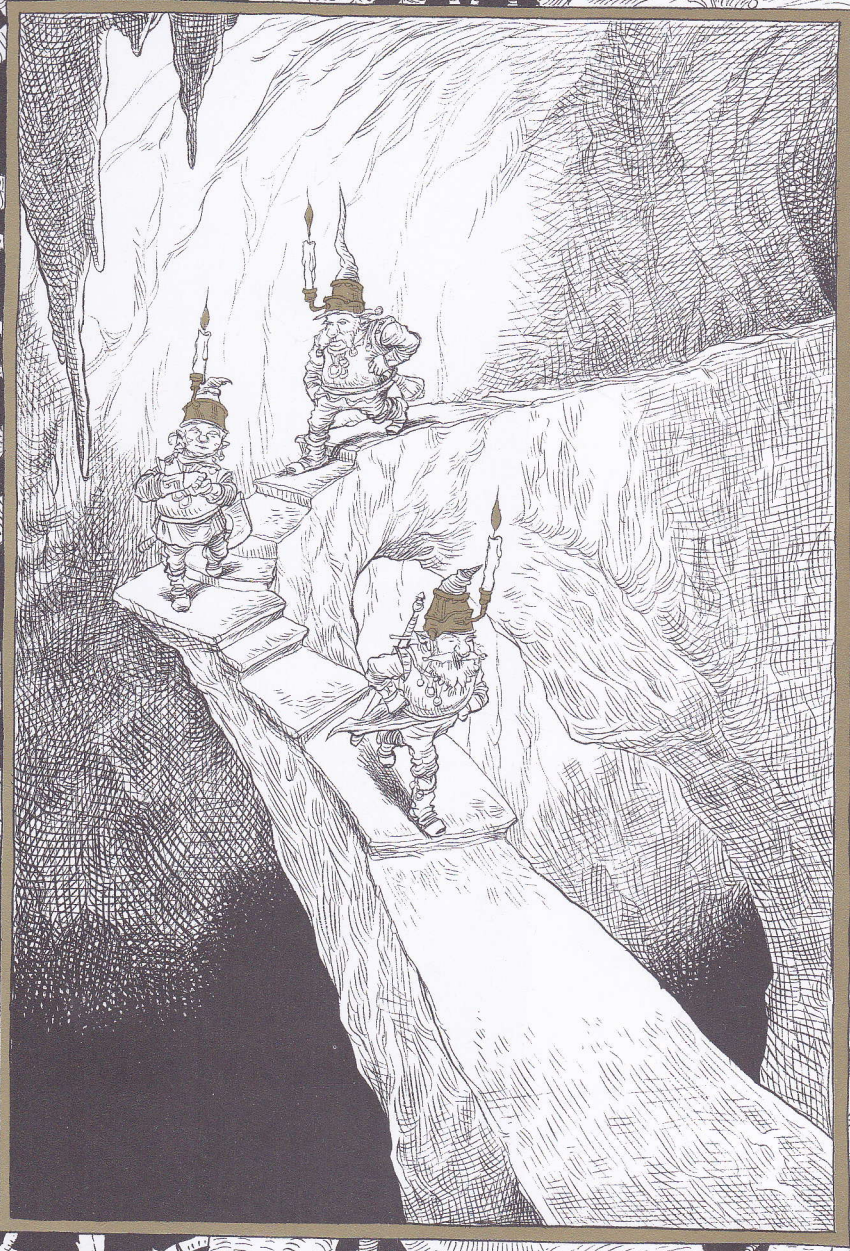

FRUMOASA
ADORMITA
SI FUSUL

NEIL GAIMAN

ILUSTRATII DE
CHRIS RIDDELL

nemi

Frumoasa
Adormită
și fusu

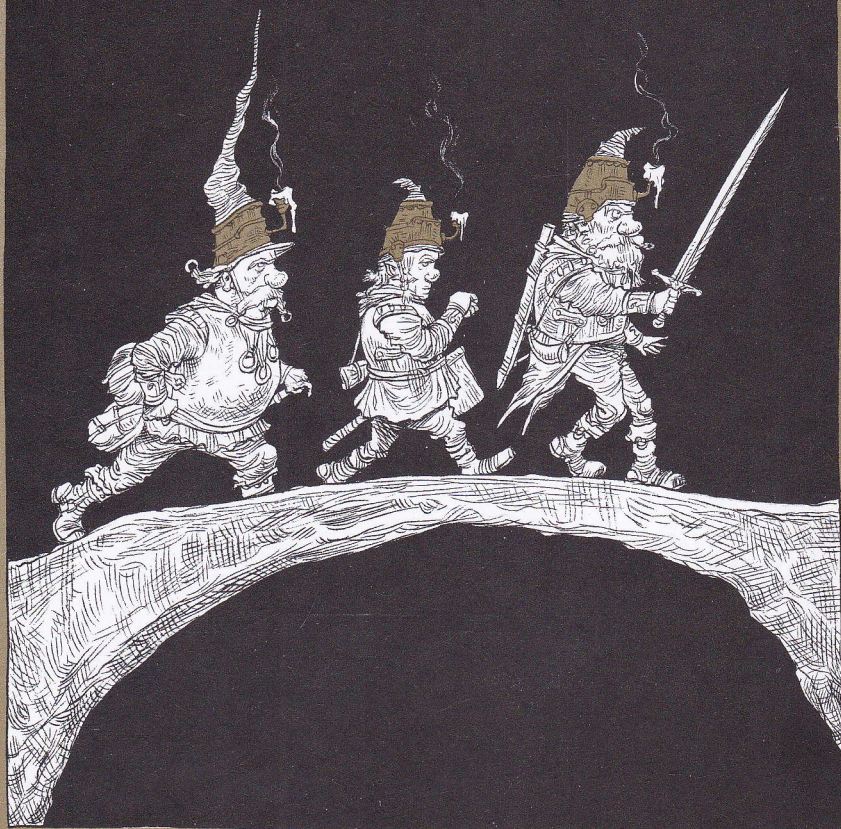
Neil Gaiman
Ilustrații de
Chris Riddell

Traducere din limba engleză
Ruxandra Toma

nemi

Pentru Holly și Maddy, ficele mele, care m-au deșteptat
N.G.

Pentru fiica mea, Katy, la începutul călătoriei sale
C.R.

ra cel mai apropiat regat de cel al reginei, dacă o luai în linie dreaptă, așa cum zboară cioara, dar nici măcar cioarele nu zburau peste el. Înaltul lanț muntos ce servea drept hotar între cele două regate le descurajă pe ciori în aceeași măsură în care îi descurajă pe oameni și era considerat de netrecut.

De-a lungul timpurilor, mulți au fost negustorii întreprinzători, din ambele părți ale munților, care să-și trimită oamenii în căutarea unei trecători. Dacă aceasta ar fi existat, l-ar fi făcut putred de bogat pe acela care ar fi controlat-o, fie el bărbat sau femeie. Atunci măturile din Dorimar ar fi putut ajunge în Kanselaire în doar câteva săptămâni sau luni, nu în ani de zile. Însă nu exista nicio asemenea trecătoare și, în ciuda faptului că cele două regate aveau un hotar comun, nimeni nu avea pe unde să intre dintr-o țară în alta.

Nici măcar piticii, care erau rezistenți și curajoși și erau făcuți și din magie, nu numai din carne și oase, nu puteau să treacă peste munții aceia.

Dar asta nu era o problemă pentru ei. Nu treceau peste munți. Treceau pe dedesubtul lor.

Într-o zi, trei pitici mergeau repede-repede prin galeriile întunecate de sub munți.

– Grăbiți-vă! Grăbiți-vă! spuse piticul din urmă. Trebuie să-i cumpărăm cele mai fine mătăsuri din Dorimar. Dacă nu ne grăbim s-ar putea să se vândă și atunci vom fi nevoiți să-i luăm țesături de calitate a doua.

– Știm! Știm! zise piticul din frunte. Și-i vom mai cumpăra și o casetă în care să-i aducem mătasea, ca să nu se murdărească deloc și să nu o atingă praful.

Piticul din mijloc nu spuse nimic. El se concentra doar asupra pietrei pe care o ținea strâns în mână, ca să nu o scape pe jos sau să o piardă. Piatra aceea era un rubin brut, de mărimea unui ou de găină. Tăiat și șlefuit rubinul acesta valora cât o împărăție și putea fi ușor dat la schimb pentru cele mai fine mătăsuri din Dorimar.

Piticilor nici nu le trecuse prin minte să ofere tinerei regine ceva scos de ei din adâncurile pământului. Ar fi fost prea simplu, prea banal. Distanța este cea care face ca un dar să fie cu adevărat magic, așa credeau piticii.

Regina se trezi devreme în dimineața aceea.

egina se trezi devreme în dimineața aceea.

– De astăzi într-o săptămână, își spuse cu voce tare.

De astăzi într-o săptămână voi fi măritată.

I se părea de necrezut. Se întrebă cum se va simți ca femeie căsătorită.

I se părea și irevocabil. Va însemna sfârșitul vieții ei, își dădu ea seama, în cazul în care consideri viața drept o perioadă când poți face alegeri. De astăzi într-o săptămână nu va mai avea de ales. Va domni peste poporul ei. Va face copii. Poate va muri la naștere, poate va muri de bătrânețe sau va muri în luptă. Însă, cu fiecare bătaie a inimii, drumul ei către moarte va fi inevitabil.

Îi auzea pe tâmplarii care lucrau pe pajiștile din spatele castelului. Construiau tribunele de unde supușii ei vor putea urmări ceremonia de căsătorie. Fiecare lovitură de ciocan suna ca o bătaie de inimă.

Fiecare
lovitură
de ciocan
suna
ca o bătaie
de inimă.